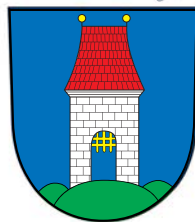

Dřevohostický zpravodaj

Setkání seniorů

1/2024

- 1. Nehřešte slovem**
- 2. Neberte si nic osobně**
- 3. Nevytvářejte si žádné domněnky**
- 4. Dělejte vše tak, jak nejlépe dovedete**

Čtyři dohody – kniha moudrosti starých Toltéků, Jose Luis Ruiz

Dřevohostický zpravodaj

periodický tisk územního samosprávného celku

Vydavatel:	Městys Dřevhostice, IČ 00301213
Adresa redakce:	Úřad městyse Dřevhostice, Náměstí 74, 751 14 Dřevhostice, příspěvky posílejte na: ou@drevhostice.cz
Řídí redakční rada ve složení:	Ing. Alena Kopečková, tel. 581 297 913, ou@drevhostice.cz ; Petr Dostál, tel. 581 297 911, starosta@drevhostice.cz ; Ing. Stanislav Čížek, tel. 581 297 912, mistostarosta@drevhostice.cz ; Mgr. Hana Sedlářová, MUDr. Michaela Roubalíková, Jana Josieková, Ing. Simona Menšíková
Ev. č. u MKČR:	E 12657
Periodicita:	Čtvrtletně
Náklad:	400 ks
Cena:	15 Kč
Místo, datum a číslo vydání:	Dřevhostice, květen 2024, číslo 1/2024
Grafická úprava a tisk:	Miloslav Flašar, Euro-print Přerov
Uzávěrka příštího čísla:	30. 6. 2024

Úvodník

Velikonoce jsou symbolem nového jara, vzkříšení, pokračujícího života, věčné naděje a asi i toho, že život má smysl. To vše je srozumitelné univerzálně. Jsou tu však i drobné velikonoční rituály, které ještě známe, ale už se dodržují pramálo. Většinou se napojují na příběh umučení, smrti a vzkříšení Ježíše Krista. Jedním ze symbolů Velikonoc je klepání dřevěných klapotek. Ještě můj otec říkával, že v obci snad není chlapa, který by se někdy jako malý kluk neúčastnil klapotání. Na Zelený čtvrtek po večerních církevních obřadech umlknou zvony na kostele i zvonici a pak si odletí do Říma pro požehnání od papeže. Vrací se na Bílou sobotu. Anebo se prý hrkáním a klepáním vyhání Jidáš, který zradil Krista, nebo se jen tak vyhání zlo z domu. Funkci zvonů v době svatých dnů pak přebírají kluci školou povinní, berou do ruky klapačky, řehtačky či trakaře a vyrážejí na obchůzku. Dříve řehtačky vyráběl a opravoval pan Zlámal na Novosadech, dnes je zakoupila obec. Ale někteří si přinesli klapačky vlastní. Nejprve vyzkoušeli, jak jim to hrčí na chodbě radnice a byl to takový rachot, že téměř vyskakovaly skleněné tabulky z oken. V pátek vyrazili v 8 hodin ráno. Malý průvod měl systém a řád, vždy se šla určená trasa. Ve dvanáct kluci odklepali poledne, v 15 hodinu Kristova úmrtí a v 18 pak večerní klekání. Prošli celou obcí. Bohatě stačilo k tomu, aby ostatní slyšeli, všimli si a věděli. Obcí prošli i na Bílou sobotu, v 8 a ve 12 hodin. Vyklapotali si koledu, kterou kapitán, nejstarší Roland Frais za účasti všech na radnici spočítal a spravedlivě rozdělil mezi všech deset ostatních.

Díky klukům, kteří obětovali církevnímu zvyku i část svých velikonocních prázdnin. Ti, co chodili letos, už budou vědět, co a jak a noví se budou snad postupně přidávat. Ojedinelý velikonoční zvyk. Tradice, kterou mnozí už zapomněli nebo ji ani neznali, pořád zůstává pro Velikonoce v některých částech Moravy živá. Snad se postupně oživí a udrží i v Dřevohosticích. Mějme z toho radost všichni.

Děkuji v zastoupení celého úřadu: Tomáši a Matouškovi Doležalovým, Jardovi Vavrysovi, Patrikovi a Dominikovi Česelkovým, Vojtovi a Dominikovi Smajdorovým, Ríšovi Toračovi, Tobiasi Kotasovi a jedno kolo absolvovali i kluci Frantíkovi Honzík a Kubík.

Pěkný jarní čas.

Petr Dostál

Kaleidoskop

Už při projednávání obecního rozpočtu v listopadu 2023 jsme zastupitelům v jemných konturách představovali záměry na provedení stavebních akcí investičního i neinvestičního charakteru. Postupem doby se možnost realizace jednotlivých zakázek obrušovala a vyjasňovala a v současné době snad můžeme říci, že víme co je reálné a co je stále ve fázi příprav.

V únoru byl stavebním úřadem vydán územní souhlas s umístěním stavby monolitického skateparku za sokolovnou, za tenisovými kurty. Samotný prostor parku je velký asi 25 × 7 metrů a je rozdělen na dvě stavby. Ve výběrovém řízení pro přípravu podloží zvítězila a radou byla v březnu vybrána k realizaci firma MJEF Milana Běhala a jednotlivé prvky skateparku v červenci dodá společnost JF Construction z Olomouce, a to za částku 1 595 600,- bez DPH. Konstrukce bude pozinkovaná a sestava překážek je určena pro skateboarding, BMX, ale i koloběžky. Vstup děcek pod překážky bude znemožněn tahokovem. Požadavkem také bylo, aby materiál povrchu a tedy celá překážka byla při pojezdu tichá. Doufám, že materiál bude odolný proti opotřebení a vydrží pořádné zatížení, protože těšení na pořádné svezení je veliké.

Potrubí kanalizace v Chaloupkách je nutné pro potřebu tamních občanů opravit co nejdříve a jednání na VaK Přerov k tomu směřovala prakticky celý rok. V březnovém výběrovém řízení zvítězila společnost SKD stavební z Lipníka nad Bečvou za částku 2,6 mil. Kč bez DPH. Nutno uvést, že investorem akce je VaK Přerov. Stavba

bude zahajována odspodu, tedy směrem k ulici Bystřická a termín ukončení byl stanoven na 30. 6. Obec garantuje součinnost a zpřístupnění všech pozemků a všech kanalizačních zařízení. Nezapomněli jsme na řádnou informovanost a projednání s občany, to proběhlo na zámku v druhé půli března. Trochu problém stavební společností určitě způsobí kolize s probíhající obnovou silnice v úseku Bystřice pod Hostýnem – Břlavsko, a to hlavně z důvodu vedení objíždné trasy pro vozidla nad 7,5 tuny přes Dřevohostice, přes ul. Bystřická, kde je umístěna koncová jímka kanalizace. Tam bude oprava výkopem hodně náročná.

Bránili jsme se a vyjadřovali nesouhlas s vedením objížďky, upozorňovali na nízkou nosnost obloukového mostu přes Bystřickou, na hodně špatný povrch vozovky v ul. Bystřická a hlavně vozovky směrem na Domaželice, přesto bylo rozhodnuto, jak uvádím. Doba trvání objížďky je stanovena od 12. 4 do 30. 11. 2024 a předpokládá se i pro příští rok.

Na opravu kanalizace bude pokud možno bezprostředně navazovat oprava povrchu vozovky a chodníků v témže místě. Zatím se dokončují projekční a rozpočtové práce, sbírají připomínky od občanů, ale akce je připravována k výběrovému řízení a k provedení ještě v letošním roce.

Na základě závazného stanoviska z Magistrátu města Přerova jsme zahájili opravu dvou místností ve druhém poschodí zámku. Jsou to místnosti navazující na expozici hasičských přileb a dalších dvou místností určených pro mobilní výstavy. Záměrem je zřídit tady muzeum psychotroniky. Dá se říci, že exponátů máme dostatek.

V prvním týdnu dubna proběhlo jednání na Národním památkovém ústavu Olomouc, kde jsme společně s paní Věrou Obkráčilovou představili záměr obnovy další strany fasády zámku. Naše představy se s památkáři potkaly a není divu, protože chceme pokračovat stejným způsobem a za dodržení stejných technologických postupů jako loni. Tehdy jsme se trochu trápili s technickým vybavením, letos jsme si tedy částečně pomohli zakoupením nového lešení. Problém však vidím v nedostatku pracovní síly. Řemeslníci nejsou. Když však chceme dělat to, o čem jsme přesvědčeni, že se udělat musí, tak řešení najdeme.

Přesnější technická specifikace prací na generální opravě mostu přes Bystřičku na ulici Mlýnská nám ještě v těchto dnech není známa. Tak snad jen, že dodavatelem je společnost SART Šumperk, investorem Správa silnic Olomouckého kraje, hodnota provedeného díla by se měla pohybovat okolo 6ti mil. Kč a akce bude zřejmě ukončena až 30. července. Připomínkujeme objíždné trasy a raději písemně požadujeme (a raději hned po několika organizacích) následnou opravu účelové cesty podél ZD Dřevohostice ke katastru obce Radkovy. Ta je určena pro záchranný systém, autobusy, stroje ZD a z opravdu výjimečných důvodů může dát povolení k průjezdu

i naše obec. Zvýšeným provozem bude určitě vozovka negativně dotčena. Tak snad se podaří aspoň část finančních prostředků vymámit z Olomouckého kraje, nebo z SSOK. Věřme tomu.

V záměru je i provedení nového povrchu silnice v ulici Za Humny. V těsné blízkosti okraje vozovky však má vést vedení NN a také kabel společnosti Cetin. Při zamýšlené opravě vozovky nám to trochu dost svazuje ruce, na druhou stranu ale i otevírá možnost k provedení nového veřejného osvětlení. Zda se však stihne alespoň malý projekt osvětlení, jeho schválení a společnost provádějící elektro práce přijme toto k realizaci, to je zatím ona neznámá. Aspoň jeden pevný bod k realizaci každé akce vždy potřebujeme. V „tuto dobu“ máme pevnější půdu pod nohama u zakázky „Kotelna základní školy“, zde jsou hotovy projekty výměny kotlů a akce se připravuje k výběrovému řízení. Možná finančně ještě ustojíme zamýšlenou opravu vozovky, které pracovníci říkáme „Chaloupky – obchvat“. Od DSD po most Lány. Ale u dalších stavebních akcí ten pevný bod není. Je jen myšlenka na opravu chodníku z Náměstí k sokolovně, na opravu parkoviště na konci ul. Bystřická, na projekt opravy vozovky a chodníků Chmelín. Tak zatím věřme. Ale pozor, ani nebe není modré a ani cukr není sladký, a tak i výraz „v tuto dobu“ může být klamný...

At se vám daří nejen „v tuto dobu“

Petr Dostál

Medvěda vodili hasiči

Letošní masopustní veselí proběhlo 10. února. A protože je masopust spojený s dobrým jídlem, pitím, tancem a všeobecným veselím, vyrazil náš tradiční průvod masek v čele s medvědem na obchůzku, při které jsme nevynechali žádný dům. Mezi maskami, kterých bylo přes 40, nechyběli klauni, zvířecí masky, vojáci, věžeň, indiáni, fla-

šinetář, hasiči a mnoho dalších. Jediné, co nebylo letos masopustní, bylo počasí. Sluníčko svítilo tak, že jsme se pořádně zapotili. Tímto děkujeme všem za připravené občerstvení a také za finanční příspěvky, které letos využijeme na naše oslavy 140 let založení sboru, které se uskuteční poslední červnový víkend a na které jste všichni srdečně zváni.

SDH Dřevhostice

Pochovávání basy

V úterý 13. února – před popeleční středou – jsme jako každý rok pochovali basu.

Sokol v zimě nespí

Jako každý rok, i letos jsme se zapojili do masopustních akcí pořádaných dětských hrátek. A to je ten čas, kdy je sokolovna plná princezen, kovbojů, zvířátek a všemožných i nemožných převleků. Sokolci připravili zázemí, něco na zub i tombolu a děvčata z Dřeváčku přichystala spoustu zajímavých soutěží. A tak děcka běhají, tančí, soutěží, až jsme z toho my dospěláci celí unavení. A aby toho nebylo málo, do sokolovny se dostal i zaběhnutý medvěd, možná až ze Slovenska! Zpočátku byl divoký, sotva jsme ho udrželi na řetězu, ale trocha drezury z něj udělala domácího mazlíčka vhodného i k dětem. Chtěli jsme si ho na zámku trochu vykrmit, ale prý si půjde pohrát někde ke včelkám a pak zpátky na Fatru.

Možná se nám v průběhu karnevalového odpoledne podařilo unavit i některé dě-

ti, ale to moc jisté není, protože ta hadí mláďata jsou nezdočná. No nic, zkusíme to zase příští rok. Třeba jednou nějaké zaklínadlo objevíme. Děkujeme za účast a za rok zase na viděnou!

V sokolovně to žije mimo společenské akce i čilým sportovním životem. V zimě je na sále stále obsazeno a střídáme se zde všichni, od malých dětí přes odrostlejší teenagery, ženy, muže až po

seniory. Přes všechny republikové výzkumy a průzkumy je příjemné sledovat, že u nás se sportovnímu duchu a aktivnímu přístupu k životu daří. Některé sportovce už přívětivé počasí vylákalo ven, a tak začínají ožívat i venkovní sportoviště. Přípravné práce a brigády před zahájením sezony probíhají i na fotbalovém hřišti, beachvolejbalovém hřišti i tenisových kurtech. Využití najde každý, kdo má chuť si zasportovat. A kdo se přeci jen na aktivní sportování necítí, určitě přijde alespoň fandit.

I samotný objekt sokolovny prošel okrašlovací kúrou. Nově vymalovaný vestibul už si nový kabát zasloužil. Za tuto revitalizaci děkujeme vedení našeho městečka i každému, kdo je ochotný pomoci.

Věra Obkráčilová

Sláva, je bál...

Od historicky prvního skutečného plesu farnosti uběhly již 4 roky, a tak bylo na čase popasovat se s uspořádáním dalšího „ročníku“. Za podpory pana faráře se krátce po novém roce naplno rozběhly přípravy. Plesovým dnem se stala sobota 3. února 2024.

Pracovníci městyse připravili technické zázemí sokolovny. Ke spolupráci jsme si přizvali naše dřevohostické hasiče, kteří se perfektně postarali o chutná jídla a rozličné nápoje. Naši farníci přichystali další dobroty a nalávali víno z Arcibiskupských vinných sklepů. Skvělá Moravská Veselka předvedla své hudební umění a spolu s DJ Capíkem se šikovně doplňovali. Taneční spolek Šimon ze Všechovic s radostí zatančil Moravskou besedu v krojích. Velkým tahákem ovšem

byla tombola – úžasně bohatá a pestrá. Děkujeme všem, kteří do ní přispěli, velmi si vážíme důvěry, kterou jste nám tímto projevili. Plesových hostů jsme si představovali trochu víc, navzdory tomu byla atmosféra pohodová a přátelská. Farní ples byl skvělou příležitostí hodit se do gala, setkat se se starými přáteli i poznat nové tváře a udržovat tak pospolitost místní komunity. Jako bonus máme i finanční výtěžek, který samozřejmě putuje na opravy kostela.

Za farní společenství si můžeme spokojeně říct: „Sláva, byl bál“ ... a byl krásný.

FS

Dřevohostičtí senioři nezahálí

Rok 2024 jsme zahájili kulturou.

- 18. ledna v Přerově v kině Hvězda promítali premiéru filmu Aristokratka ve varu. Je to pohodová komedie, takový odpočinkový film, u kterého se člověk i zasměje. Příjemná oddechovka bez vulgarity a politiky. Dobře jsme se bavili a po skončení odcházeli s pocitem klidu v duši.

Zúčastňujeme se kulturních akcí pořádaných v obci.

- V únoru v zámecké zahradě místní Divadelníci již tradičně pochovali basu. Je to lidová zábava, kterou již končí období masopustu, lidé se baví a to je nejdůležitější.

- V neděli 3. 3. se v místní sokolovně uskutečnilo tradiční setkání seniorů. Městys Dřevohostice pro nás zajišťuje každým rokem na toto setkání zábavný program, letos to byl skvělý Železný Zekon. Nechybělo obdarování všech žen růží k svátku MDŽ. K setkání seniorů neodmyslitelně patří občerstvení a o dobrou náladu se jako vždy postarali místní muzikanti.
- 9. 3. dřevohostický spolek Divadelníci pod režijním vedením naší členky paní Lapáčkové uvedl českou veselohru ze současnosti Agentura Kohoutek. Rádi se těchto jejich představení zúčastňujeme, herci jsou známí občané obce.

- 27. 3. v Domově Dominka se jako každý rok pořádal turnaj v šípkách. Pravidelně se zúčastňuje i náš klub. Letos soutěžilo 7 družstev a to naše se umístilo na 2. místě. Nejlepší hráčkou byla vyhlášena naše členka paní Zdena Nucová. Po předání diplomů a darů bylo bohaté občerstvení. Turnajové dopoledne proběhlo v srdečné atmosféře.

- 28. 3. spolek Kratochvil připravil na velikonoční svátek akci pod názvem „Jaro na vsi“. V zámecké zahradě probíhal mimo jiné i prodej rukodělných výrobků, kterého jsme se také zúčastnili.

za klub seniorů
Božena Pokusová

Dřeváček má nový kabátek...

Je to už 11 let, co nám obec poskytla k užívání pro náš spolek prostory předzámčí. Bohužel zub času se na nich podepsal a v místnostech nám začala opadávat omítka, objevila se plíseň a hračky už taky vzaly za své. Tak jedna z nás – Naděnka dostala nápad, jak tyto prostory znovu zkrášlit. Zapojila nás i s naší obcí do projektu „Obec přátelská rodině a seniorům“. Jaká byla radost, když jsme v soutěži uspěli a naše obec dotaci dostala.

Díky pomoci a podpoře obce máme nově vymalované místnosti, které jsme si vyzdobili kreslenými dětskými postavkami. Pořídili jsme nové koberce, nový nábytek i nové hračky.

Abychom se i s ostatními rodiči a dětmi podělili o radost z dobře investovaných prostředků, uspořádali jsme 23. února 2024 slavnostní otevření Dřeváčku v novém kabátku, kterého se zúčastnilo kolem 50 dětí.

Samozřejmě nechybělo pohoštění, šampaňské pro děti i pro dospěláky a slavnostní přestřižení stuhu s panem místostarostou.

Nejvíce nedočkávané byly děti, jen co nůžky stříhly stuhu, vrhly se místnosti úprkem prozkoumat a pohrát si z neznámými kousky. Byl to šrumeček, ale podle šťastných a rozzářených dětských očí to stálo za to!!!

Protože se blížily Velikonoce, uspořádali jsme v pátek 15. března v Dřeváčku „Jarní tvoření“. Děti si mohly namalovat sádrového zajíčka, vajíčko, vyrobit zaječí taštičku a obrázek s vlastním čapím hnízdem. Zúčastnilo se kolem 30 dětí. A zatím co děti vyráběly, rodiče si mohli dát kávičku a něco sladkého na zub od naší cukrářky Verunky.

Děkujeme za přízeň a budeme se na vás těšit na dalších akcích s Dřeváčkem.

za Dřeváček Ivana Kopečná

Zámecký bál

16. března

Agentura Kohoutek

Děj této ryze české komedie nám ukazuje naši typickou povahu – vydělat na čem se dá a co nejjednodušším způsobem. Ocitáme se v rodině Kohoutkových, kde tatínek Emil – učitel hudby, opakovaně trestaný za sex se svým mladistvými studentkami, a maminka Eliška vlastní Seznamovací kancelář Kohoutek, která slibuje lidem seznámení s životním partnerem a sňatek. Všechno je ale jedním velkým podvodem. Jedinou nevěstou je slečna Mílková, která však odjede do Holandska za svým nápadníkem a sjednané schůzky tím pádem ruší. V tomto podniku Elišce pomáhá od začátku její syn Jaroušek a na místo slečny Mílkové se nabízí jediná možnost, jeho nová ztřeštěná přítelkyně Gábi Sladká. Oba jsou ochotni udělat téměř cokoliv, aby byl klient spokojený a rád zaplatil. Proto se seznamujeme s příběhem Němce Kurta Šuterštajna, kterému zemřela žena Gizele a potřebuje za ni náhradu. Gábi nemá problém jej okouzlit, ale mnohem horší je se ho zbavit. Dalším zákazníkem je paní Barbora Čamrdová, která také hledá po smrti svého

náruživého manžela někoho, kdo by jej nahradil. Té se zase dokonale věnuje Jaroušek v převleku za malíře Slavička. K této dějové linii se přidává Emilova nevěra s mladinkou studentkou Kateřinou Dvořáčkovou, která se pak nedopatřením připlete k podvodným praktikám Eliščiny agentury a pomáhá těm dvěma. Že na každého jednou dojde, je obecná pravda a přijde

na to i Eliška. Ale jak? A kdo je pan Pacička a odkud dojel a proč? Ale hlavně, jak to všechno dopadlo, můžete vidět na derniéře v sobotu 27. dubna 2024 v sokolovně nebo v pátek 2. srpna 2024 na letním představení v zámecké zahradě.

A na koho se můžete těšit? Do role podvodné Elišky se krásně vžila Kateřina Skříčková, s rolí jejího nevěrného manžela se věrně ztotožnil Pavel Roubalík. Jejich syna Jarouše si zahrál Marek Jakubec spolu s mladou přítelkyní Janou Josiekovou. Poprvé se před obecnstvem ukázala Tereza Lošťáková v roli Emilovy žákyně a milenky. Do role Kurta Šuterštajna se dokonale vžil František Seidl a paní Čamrdovou si užila Liduška Jakubec Fuksová. No a na závěr pan Pacička, v kterém by možná – vzhledem k jeho kostýmu – někdo mohl nepoznat Jirku Škrabalu. Zásluha na úspěšném představení patří nejen hercům, ale celému týmu, paní režisérce Alence Lapáčkové, nápovědkám, kulisákům, osvětlovačům a zvukařům. Závěr obohatil o tradiční rozlučkovou divadelní píseň Jaroslav Dopita.

Říká se, že smích prodlužuje život. Jestli je to pravda, tak jsme si ho všichni při sledování této komedie prodloužili.

Michaela Roubalíková

Hejkal

Jsem hejkal. A tak krásně se mi v našem Dřevohostickém lese hejkalo jako na lesy, dokud nepřišla ta banda dětí.

To si tak jdu okolo obecní chaty, napiju se ze studánky, párkrát zahejkám a na jednu to uslyším. Nahoře nad chatou byly slyšet hlasy nejméně tuctu dětí. Naštěstí dělali takový hluk, že mě přes kopec neměli šanci slyšet. Byl jsem samozřejmě zvědavý, což my hejkalové jsme od přírody, a proto jsem se rozhodl se na ně jít podívat.

Vylezl jsem na kopec a viděl jsem, co jsem slyšel, bandu dětí. Zahejkal jsem. Děti ztichly. A v tom tichu zaznělo: „To byl hejkal!“ a pár dětí se za mnou rozběhlo. Nu, v životě jsem tak rychle neutíkal. Naštěstí je to po chvíli přešlo. Sledoval jsem tuto nadmíru podivnou skupinu až k hajnému u krmelce. Celou tu dobu jsem průběžně hejkal a zkoušel jsem, co udělají, občas zahejkaly nazpátek, což jim moc nešlo, ale už se za mnou nikdo nerozběhl, což je dobře.

Na chvíli jsem od nich odešel, což byla asi chyba. Po již zmiňované chvíli si jdu okolo Nesvadbového pomníku a slyším, jak někdo hejká. Nebylo to jejich hejkání, jejich hejkání bylo totiž s přízvukem, tohle hejkání bylo dočista hejkalí. Šel jsem se tam podívat. Nikde nikdo, ale hejkání bylo slyšet všude okolo mě.

Rozhlídl jsem se a uviděl jsem jak se na zemi asi patnáct hejkalích sáhů mrská sysel, já mám totiž sysly strašně rád. Bezmyšlenkovitě jsem se za ním rozběhl. Skáču na tu fialovou pochutinu. Už ho držím, ale necítím pod sebou zem. Propadám se dolů. Byla to past! Za hrozného řevu se ze všech stran vyvalily děti a začaly mě tahat, škuřbat, kopat, mlátit a kdo ví co ještě. Bránil jsem se, to jako jo. Ale proti tolika dětem? Nemělo to cenu. Po chvíli děti rozehnal nějaký pan Mareš. Pomohl mi ven z díry a potom mi čistou hejkalštinou začal vysvětlovat, že mě nepřišli sníst, že se moc omlouvá a proč to vlastně udělali. Chtěli jen schválit krmelec, který chce obec vystavět, byli moc milí a toho sysla mi nechali, tak jsem je pozval k sobě domů, že se na tom krmelci domluvíme u pořádně propečeného sysla. Dovedl jsem je do hejkaliště, dal jsem jim čaj a buřty ze sysla, pan hajný je učil střilet a hráli všemožné hry. Až byli asi po třech hodinách na odchodu, tak jsem podepsal ten plán krmelce, rozloučil se a oni odešli.

A v Dřevohostickém lese byl zase klid. A doufám, že to tak zůstane. Prosím, nechte mě žít.

váš hejkal (Honza Kasperlík)

Jaro na vsi

*Hody, hody jak se říká,
tatar máte z Maleníka!
Za šibačku, za básničku
vajco, pentlu, slivovičku...*

Březen za kamna vlezem, duben ještě tam budem. No tak přesně tohle letos neplatilo ani náhodou. Naše obavy ze skorého termínu letošních Velikonoc se nakonec ukázaly úplně zbytečné. Tušili byste, že na konci března bude léto? Nám to tedy nevadilo ani

v nejmenším, kdo by se nechtěl po zimě vystavit sluníčku, nahřát kosti a posedět venku u vínečka a přivítat to nejkrásnější období v roce, kdy nám ten nový život příroda servíruje se vši parádou. Všechno se zelená a kvete, takovou krásu ani není třeba zdobit, tak jen sem tam vajíčko, pentličku a zajíčka, ať dodržíme tradice. A tradice Velikonoc si každoročně připomínáme na Bílou sobotu na zámku. Už i ten je rád za trochu pozdvižení a dětského výskotu. Pro děti jsme připravili velikonoční hru s odměnou, šikovné ručky si vyrobily krásné velikonoční dekorace, a ani zručná malárečka kraslic paní Nucová si na chvíli neodpočinula. No a taky tatary se pletly až do setmění. Kluci Štěpánovi měli nelehký úkol, protože co taky s proutím v létě. Ale snažili jsme se všichni, proutí pro letošní tatary mělo cestu dalekou, kastelán je pozvil na kole celým Záhořím od břehů Bečvy v Hranicích, přes Ústí až na Maleník, nejvyšší vrchol našeho Záhoří. Tak to by bylo, aby z tak natřepaného a těžce vydobytého tataru nekáplo nějaké omlazení! A kdo má nazdobeno, namalováno, upleteno a nakoupeno, nastaví tvář jarně letním paprskům, dá si od holek Kratochvílek něco

dobrého na zub a může si broukat spolu s klukama z cimbálovky Kalíšci, užívat si krásné odpoledne, nabírat síly a přemítat, co nám přinesou dny příští.

Letos ulicemi městečka prošla spousta koledníků, takže je jisté, že naše děvčata budou mladá a krásná, naši chlupci budou jíst vejca až do prvního mája a všichni společně se budem radovat z dalšího krásného jara. Je potěšující, že tradice u nás stále ctíme, s úctou udržujeme a některé jako třeba letošní klapotání znovuobnovujeme.

Děkujeme za každou pomocnou ruku, za všechny návštěvníky. Bude me se těšit na další letošní příjemná setkávání.

*Věra Obkráčilová za
spolek Kratochvil*

Radslavská přilba 2024

Letos čekal naše dobrovolné hasiče 21. ročník noční hasičské soutěže „Radslavská přilba“. Naše družstvo, jako již tradičně, nasedá do legendárního vozu Toyota Hiace a v sobotu 23. 3. vyrazí předvést své dovednosti a zkušenosti ve 12 různorodých disciplínách. V tomto roce naše chlapce nejvíce potrápila disciplína na oseckém Jadranu nazvaná „Raftáci“. Některé momenty této disciplíny sice připomínaly vtipné scény ze stejnojmenného filmu, ale podobnost byla čistě náhodná. Ve zdravotvědě, útoku do kopce a ostatních disciplínách si však kluci vedli dobře. V některých dokonce skvěle a po dlouhé a náročné noci si přiváží v brzkých ranních hodinách 3. místo.

A i když jejich vůz už se pomalinku začne řadit mezi veterány, tak soutěžní družstvo se rok od roku omlazuje. Krásné umístění vybojovali Jiří Dočkal, Patrik Josiek, David Gajdošík, Patrik Mrtvý, Miroslav Obšnajdr a v neposlední řadě nejmladší člen Dominik Sehnálek.

K úspěchu gratulujeme a děkujeme za skvělou reprezentaci.
Tereza Lošťáková

Uklidme Česko

I letos jsme se zapojili do celostátní akce Uklidme Česko. V sobotu 6. dubna uklidili dobrovolníci Dřevohostice i okolí a nasbírali asi tunu odpadu. Děkujeme všem, kteří se zúčastnili.

Vlastivědný spolek Žerotín pokračuje

Spolek je dobrovolné sdružení či skupina osob vedených společným zájmem a cílem v určité aktivitě. Spolky se v našich zemích začaly zakládat již v druhé polovině 19. století a dřevohostičtí byli v zakládání spolků docela výkonní.

Nejstarším dřevohostickým spolkem byl čtenářsko-pěvecký spolek, později zvaný Žerotín, byl založen roku 1872 a provozoval i knihovnu. Jeho zakladatelem byl tehdejší dřevohostický farář František Bezloj, spisovatel náboženských knih. S jistými přestávkami spolek funguje až dosud. Správný název a tvar mu dal až před mnoha lety pan Mgr. Zdeněk Smiřický, který svým neutuchajícím nadšením pro historii našeho kraje oživil spoustu historických událostí a hlavně osobností, v čele s význam-

ným hudebním skladatelem Josefem Schreierem. Spolu s panem Františkem Kuželem byli výraznými osobnostmi zabývajícími se historií našeho městečka a kraje.

Byli bychom neradi, aby práce členů tohoto spolku, zejména odkaz pana Mgr. Smiřického, byla zapomenuta, a proto chceme v činnosti Vlastivědného spolku Žerotín pokračovat. Vedení spolku se ujala slečna Zdenka Smiřická a místopředsedkyní byla zvolena Michaela Roubalíková. Každý, kdo má zájem o historii našeho kraje, přírodovědné a společenskovedné aspekty, které v sobě vlastivěda zahrnuje, může se na nás obrátit a stát se naším členem.

Naši první letošní dřevohostickou akcí, kterou jsme již před mnoha lety vymysleli s Jirkou Kasperlíkem, byla Večerní prohlídka zámku, tentokrát na téma zakládání spolků. Zábavnou formou jsme oživilí historii a vy, kdo jste se nezúčastnili, můžete si o tom teď přečíst:

Večerní prohlídka zámku

aneb

Jak dřevohostičtí během staletí spolky zakládali

Letos jsme si vybrali jako téma večerní prohlídky zakládání spolků a ani jsme netušili, jak bohaté téma jsme zvolili. Počasí nám nepřálo, proto jsme raději připravili program na nádvoří a uvnitř zámku, bohužel nám scénky propršely, ale herci předvedli profesionální výkon nezávisle na počasí. Přišlo se na nás podívat asi 150 odvažných diváků, kteří i přes déšť vydrželi až do konce.

Podle definice je spolek dobrovolné sdružení či skupina osob vedených společným zájmem, které je založeno nejméně třemi osobami. Aniž bychom to tušili, trefili jsme se do desátého výročí, protože v roce 2014 se termín spolek vrátil do zákoníku. Jako vždy jsme začali v pravěku a naši ochotníci nám ukázali, jak vznikl první spolek za účelem úspěšného lovu mamuta. Dosud tento spolek existuje a výborně funguje a stará se o zvěř a lesy.

V Dřevohosticích byla spolková činnost pestrá odjakživa, spousta spolků se zakládala a fungovala hned od poloviny 19. století, kdy byla spolková činnost v Rakousku-Uhersku povolena.

- Nejstarším dřevohostickým spolkem byl Čtenářsko-pěvecký spolek, později zvaný Žerotín, který byl založen roku 1872 a který provozoval i knihovnu.
- V roce 1881 bylo svoláno shromáždění vysloužilých vojinů a byl založen Vojensko-veteránský spolek pro Dřevohostice a okolí.
- O tři roky později, v roce 1884, byl díky velkému úsilí nadučitele Petra Vašíčka založen Dobrovolný sbor hasičů.
- V roce 1896 vznikl okrášlovací odbor Čtenářsko-pěveckého spolku Žerotín.
- V roce 1909 z podnětu Pankráce Zamrazila byla svolána důvěrná schůze, na níž bylo dojednáno založení tělovýchovné jednoty Sokol.
- V roce 1912 vznikl Podpurný a vzdělávací spolek Lidumil v Dřevohosticích, v roce 1927 čítal 40 členů a v tomto roce byl připojen ke svazu Charity, jehož ústředí bylo v Olomouci.
- V roce 1913 byl povolen vznik Včelařského spolku pro Dřevohostice a okolí se sídlem v Dřevohosticích.
- V roce 1914 vznikl Spořitelni a záloženský spolek v Dřevohosticích.
- V roce 1921 byla založena T. J. Orel v čele se starostou Josefem Srovnalíkem, členové cvičili ve farním dvoře, v zimě se cvičilo v předzámčí ve sklepě až do září 1922, kdy byl dostavený Lidový dům.

- V roce 1923 byla založena místní skupina Družiny československých válečných poškozců.
- V roce 1929 byl z podnětu MUDr. Františka Nesvadby ustaven Československý Červený kříž, členové tvořili zdravotní hlídky, sanitáři pracovali při hasičském sboru.

Takže vidíme, že spolková činnost byla v té době velice bohatá. Praktické zakládání spolků, které většinou vždy probíhalo v hospodě, nám opět ukázali naši ochotníci. Konferenční sál se na chvíli změnil na hospodu U Stejskalů vedle radnice.

Dnešních spolků je ještě více a všechny jsme je představili, všechny se aktivně věnují své činnosti a všichni je znáte – Divadelníci, Dřeváček, JK Gracie, Kratochvil, kynologové, myslivci, pionýři, rybáři, senioři, SRPD, Tadomi, včelaři a Žerotín. Jako vždy nechyběla ani vize, jak budou vypadat spolky v budoucnu a divadelníci nám ukázali, že snad i v budoucnu bude krásná příroda, radost a zpěv písniček u ohně. Návrat k přírodě, hudbě a radosti my všichni teď hodně potřebujeme a lidé budou potřebovat vždycky.

Michaela Roubalíková

S novým rokem nová dobrodružství

Ani letos nebyly děti z naší školky ochuzeny o překvapení pod stromčkem. A tak se hned první den po vánočních prázdninách mohly radovat z nových společenských her, panenek, kočárků, balónů, lékařského vybavení, kreslicích tabulí. Začátek roku byl mimo jiné dětem zpestřen také divadelní pohádkou O ptáku Ohniváku.

Začátkem ledna přijala pozvání do naší školky školní psycholožka paní Mgr. Marie Plánková. Schůzka byla věnována především rodičům předškolních dětí, ale nejen jim. Obsahem přednášky byla oblast školní zralosti, otázky týkající se odkladu školní docházky, jak poznat nevyzrálost a kdy je důležité uvažovat o psychologickém vyšetření v pedagogické poradně. A vzhledem k tomu, že se nám blíží příprava dětí na vstup do základní školy, měly tyto děti příležitost navštívit letošní prvňáčky a být tak součástí toho, co je zanedlouho samotné čeká. Vzdělávání dětí bylo na jaře obohaceno programem Emoční hrátky, při nichž byly činnosti zaměřeny na vyjadřování vlastních emocí a seznamování se s pocity jiných dětí. Prostřednictvím her, maňásků, pohádek, pohybu a tance dětem lektorka ukázala, jak se vypořádat například s hněvem.

V únoru jsme přivítali masopust společně s dětmi ze základní školy, které nás potily svou návštěvou v maskách v doprovodu medvěda. Součástí vítání masopustu byl karneval. Letošní masopustní veselí obohatily praktikantky svým programem a účastí v krásných pohádkových maskách.

Jako každý rok se u nás uskutečnilo jarní fotografování dětí dle zájmu rodičů. V plánu akcí bylo také ma-

ňáskové divadlo v MŠ, které bylo z důvodu nemoci autorem zrušeno. Vítání Velikonoce bylo obohaceno o kutilskou dílnu, při níž se děti všech tříd seznámily s tradicí pletení pomlázek, s postupem pletení a nakonec si každý domů jeden tatar odnesl na památku – chlapi především ke koledování.

A co nás čeká dále? No přece již devátý ročník „Věnečku pro maminky“, na který vás i touto cestou srdečně zveme. *za MŠ Prámínek Dřevohostice Zdeňka Peichlová*

Ze základní školy

Lyžák

Když jsme se rozhodovali, zda jet letos na lyžařský a snowboardový výcvik, nečekali jsme, že v polovině února nebude sníh, tudíž nás čtyřicet odvážných, naivních a nadšených dobrodruhů toužících po nevšedních sportovních zážitcích natěšeně kývlo na nabídku a začali jsme usilovně shánět vybavu. Když jsme po celé rodině sehnali potřebné vybavení (některé tety se divily,

že po roce voláme ☺), nalodili jsme se do autobusu a netrpělivě vyhlíželi snůh. S přibývajícím kilometry naše nadšení sláblo. Bílá peřina nikde! Dokonce ani v místě ubytování, které bylo mimochodem moc fajn (hlavně to jídlo ☺), nebylo po sněhu ani památky. Naštěstí je paní učitelka Kyndrová nejen akční, ale také schopná, a zvládla nám zajistit výcvik na Karlově.

První den byl hrozný. Většina z nás na lyžích či snowboardech stála poprvé, přičemž slovo STÁLA je hodně nadsazené. Více jsme leželi, seděli a padali ☺. Nicméně všichni naši instruktoři byli shovívaví a trpěliví a uklidňovali nás, že začátky jsou nejtěžší a že za týden z nás budou téměř profíci. A fakt měli pravdu! Přes nepřízeň počasí se nám opravdu pomalu a jistě podařilo na našich zařízeních nejen stabilně stát, ale také s nimi pohybovat tam, kam jsme potřebovali. Na konci kurzu už všichni z nás sjeli slalom, což jsme považovali za velký úspěch.

Netrávili jsme ovšem čas pouze na svahu, večer jsme hrávali skvělé hry, ve kterých nutně musel vítězit některý ze

soutěživých chlapců, nejčastěji Laďa Vyhňák ☺. Ovšem nejen večerní fyzické soutěže nám mohly zaručit úspěch. Třeba holky pravidelně vyhrávaly v úklidu pokoje ☺. Měli jsme skvělou partu s pohodovými vedoucími a moc jsme si týden strávený na horách užili.

J. Čihalová

Plavecký výcvik

V termínu od 10. 1. do 20. 3. se žáci 2. a 3. třídy naší školy zúčastnili v rámci výuky plaveckého výcviku. Kurz plavání probíhal každou středu na krytém bazénu v Přerově. Zúčastnilo se ho 14 dětí z 2. třídy a 21 dětí z 3. třídy.

Děti se na plavání moc těšily, ale zpočátku u některých převažovaly obavy z něčeho neznámého. Ty se naštěstí brzy rozplynuly a malí plaváčci se týden od týdne zlepšovali ve výkonech. Trénovali dýchání do vody, různé styly – prsa, kraul, znak, podplavávali překážky a také skákali do vody ze startovacích bloků jako opravdoví závodníci. Mimo jiné trénovali pobyt v páře a v rámci otužování i následné ochlazení ve studené vodě. V závěrečných lekcích výcviku předvedli, jaký udělali pokrok v plavání, a paní instruktorky jejich výkony pečlivě zaznamenaly.

Poslední lekce plavání se od ostatních trochu lišila... V úvodu děti ještě poctivě trénovaly a ve druhé polovině lekce si užily trochu zábavy v divoké řece, v bublinkovém relaxačním bazénu a potom volného dovádění v bazénu – to vše ovšem pod bedlivým dozorem dospělých...

V úplném závěru se děti rozloučily se svými instruktorkami a předaly jim malou pozornost jako poděkování za plavecké vysvědčení a za celý plavecký výcvik.

M. Čechová

Masopustní veselice ve škole

I v naší škole si průběžně během školního roku připomínáme lidové tradice. Jednou z nich je také vodění medvěda – lidový zvyk spojený s masopustem, obdobím, kdy se slaví, veselí a tancuje s maskami před postním obdobím. A nejinak tomu bylo i tentokrát. V pátek 9. února si děti 1. stupně užily v tělocvičně svůj taneční den. Nejdříve jsme se přivítali s tanečním lektorem Doktorem Dancerem a společně s ním jsme si za hudebního doprovodu vyzkoušeli rozmanité taneční kroky, pohyby i pózy, až jsme se protancovali celým tanečním příběhem. Bavilo nás napodobovat robota s pavoukem na ruce, retardovaného křečka, romantika. Někdo si vyzkoušel i přemet na ruku a učili jsme se makarenu. Pak se však otevřely dveře tělocvičny a objevil se medvěd v doprovodu dalších masek. Byli to převlečení starší spolužáci z 8. třídy. Každá maska nás pobavila svou připravenou vtipnou básničkou a na závěr jsme se všichni chytli za ruce a vytvořili velké kolo, aby si v něm medvěd při písničce zatancoval. Každý si užil zábavy, tance, ale i vtipných říkanek a zpěvu. Dopoledne se nám moc líbilo.

žáci 3. třídy a Marcela Tománková, třídní učitelka

Návštěva divadla

V pátek 8. března jeli žáci 1. a 2. třídy do divadla v Uherském Hradišti. Zhlédli pohádku Anička a bylinkové kouzlo. Herci představující léčivé byliny upoutali malé diváky velmi pěknými kostýmy a líbivými písničkami. Děti se nechaly vtáhnout do děje, skvěle reagovaly a spolupracovaly. Jako v každé správné pohádce dobro zvítězilo nad zlem. Navíc každý divák dostal od herců jeden sáček bylinkového čaje. Představení se všem moc líbilo.

Marcela Kučerková

Úspěšný školní knižní bazárek aneb Kultivujeme lásku ke čtení mezi žáky

Dne 21. března naše škola ožila nezaměnitelnou atmosférou připomínající návštěvu antikvariátu s vůní starých knih. Zástupci školního parlamentu spolu s paní učitelkami uspořádali knižní bazárek. Tato inspirativní událost byla součástí oslav Měsíce knihy a cílem bylo podnítit zájem žáků o čtení a zvýšit literární povědomí, ale také zlepšit finanční dovednosti.

Naši žáci a pedagogové přinesli do školy širokou škálu knih, od klasických děl až po novinky, které lákaly k objevování nových literárních pokladů.

Jedním z nejdůležitějších aspektů bazárku byla cena knih. Žáci, tedy prodejci, se rozhodli pro symbolické ceny, aby byly knihy dostupné pro všechny. Tato akce nejenže umožnila žákům rozšířit svou vlastní knihovnu, ale také podpořila udržitelnost a recyklaci knih.

Pro paní učitelky bylo úžasné sledovat žáky, kteří s nadšením procházeli mezi lavicemi a vybírali si knihy, které je zaujaly. Atmosféra byla plná radosti a objevování a sdílení literárních zážitků.

V rámci bazárku jsme také zorganizovali výrobu záložek do knih, do které se zapojily všechny ročníky. Sledovat i ty nejmenší prvňáčky, jak si hrdě kupují sami knihu a ještě hrději hledají tu svou vyrobenou záložku, byl pro mnohé přítomné zážitek k nezaplacení.

Děkuji všem, kteří se podíleli (sice někdy s trochou donucením ☺) na úspěchu této knižní akce. Vaše nadšení a angažovanost jsou neocenitelné a přispívají k vytváření prostředí, ve kterém můžeme společně růst a rozvíjet svou lásku k literatuře. Děkuji i všem kupujícím, bez kterých by to nešlo. Odezva na tuto událost byla pozitivní a já doufám, že i v dalších letech opět oživíme ducha knižního bazárku a budeme pokračovat v podpoře čtenářské vášně mezi našimi žáky.

Pro ty, kteří náš bazárek nestihli, máme překvapení. Račte vstoupit...

s láskou k literatuře Klára Klimecká.

Zajímavá exkurze

Ve středu 21. 2. 2024 měli kluci z devátých tříd možnost navštívit v rámci exkurze Sigmundovu střední školu strojírenskou v Lutíně. S touto školou jsme doposud ne navázali žádnou přímou spolupráci. Naši žáci se však zúčastnili technické soutěže, vyhlašované touto školou, a měli si převzít ceny, čímž se nabízela možnost spojit převzetí cen s exkurzí. Dopravu nám tam i zpět zajistil zřizovatel vlastním vozem, což velmi pomohlo, protože spojení do Lutína není zcela ideální. Děkujeme.

Kluci se po krátkém uvítání přesunuli do dílen odborného výcviku, kde mají praxi všechny studijní obory – obráběči kovů, karosáři, nástrojáři, mechanici-seřizovači CNC nebo strojní mechanici. Rozsah vybavení a možnosti kluky hodně překvapily. Viděli zde nejen klasické třískové obrábění, ale také laserové vypalování, 3D tisk, CNC centra a mnoho dalšího. Po přesunu do budovy školy jsme si prohlédli odborné učeb-

ny a na závěr došlo i na předání cen za soutěžní výrobky. Celkový dojem z této exkurze byl výborný a uvidíme, jestli se nám spolupráci s touto školou podaří rozvinout.

Pro zájemce o více informací o této škole přidávám odkaz na její webové stránky: <https://sigmundovaskola.cz/>

Marek Foukal

Národní kolo soutěže ve finanční gramotnosti... aneb Naši žáci se ve světě financí neztratí. Další úspěch našich žáků!

V pátek 22. března se žáci naší školy zúčastnili národního kola soutěže European Money Quiz ve finanční gramotnosti. Loni jsme se soutěže účastnili poprvé a paní učitelka Klimečková žákům pevně věřila, že obhájí krásné 40. místo. Soutěž probíhala opět online prostřednictvím aplikace Kahoot. Jenže v Kahootech nejde jen o správnost odpovědí, ale také o rychlost. Žáci drželi nervy na uzdě, neboť už jsou ostřílenými

hráči. Nervózní byla tentokrát hlavně paní učitelka. Když viděla, jak naskakují počty soutěžních dvojic z celé České republiky a jak jejich počet přesáhl 370, prohlásila, že bude úspěch probojovat se do první stovky!

Jelikož se výsledky objevují po každé zodpovězené otázce, tak jsme slavili během nejnapínavější dvacetiminutovky hned několikrát. Neboť nejúspěšnější dvojice z naší školy Jana Kubová a Adam Krutil, žáci 9. B, si po několika otázkách stále držela šesté místo. Konečný výsledek bylo krásné 7. místo v národním kole! Nutno podotknout, že soutěžící na 2. místě měli stejný počet správných odpovědí jako Janča a Adam. Co bylo tedy tím krůčkem na stupně vítězů? Právě rychlost v klikání odpovědí. Výsledek 7. místo z 370 soutěžících si zaslouží obrovskou gratulaci. Jančo a Adame, děkujeme Vám za skvělou reprezentaci naší školy.

Děkujeme za reprezentaci i dalším soutěžícím: Vojtovi Bartoškovi a Vojtovi Smajdorovi ze 7. třídy, Andrejce Doležalové a Vojtovi Petříkovi z 8. třídy a Agátě Arbanové a Matyáši Němcovi z 9. A.

Marek Foukal

Návštěva z Domaželic

V pátek 23. února se za námi přijeli podívat naši budoucí spolužáci z Domaželic. Moc jsme se těšili, až se seznámíme. Strávili s námi dvě skvělé hodiny. První hodinu jsme se trochu seznámili, zahráli jsme si hry v kruhu, ve skupinách jsme odpovídali na otázky a luštili slova. Ze začátku byli naši návštěvníci zamlklí, stydliví, ale postupně se začali zapojovat a hodina utekla jako voda. Ještě před koncem hodiny si pro nové spolužáky přišel pan ředitel s paní zástupkyní, aby si prohlédli školu, učebny a vše, co je zajímavé.

Další hodinu jsme měli tělocvik, kde jsme se všichni docela vyblbli. Hodinu jsme zakončili turnajem ve vybíjené.

Bylo skvělé poznat nové spolužáky před tím, než začne nový školní rok. Máme společné zájmy a doufáme, že se budeme skvěle doplňovat a budeme si navzájem pomáhat. Těšíme se na společné školní roky a na to, co nás čeká.

žáci 5. třídy s paní uč. Kubálkovou

Škola nanečisto

Zápis? Mám se bát? Jak to v té škole vlastně vypadá? Co mě tam čeká? Jaká bude moje nová paní učitelka? A co kamarádi, kteří se mnou budou ve třídě? Takové otázky se asi honí hlavou všem budoucím prvňáčkům. Rodičům ale víří v hlavě stejně dotěrné myšlenky, protože chtějí pro své dítě vybrat školu, ve které se bude cítit dobře a která mu poskytne bezpečné a podporující prostředí, v němž dokáže napl-

no rozvíjet své předpoklady. A protože my všechno tohle moc dobře víme, uspořádali jsme pro nastávající prvňáčky a jejich rodiče Školu nanečisto – takovou malou ochutnávku toho, jak to u nás chodí.

V úterý 12. 3. jsme se sešli nejprve v učebně 1. třídy a navzájem se seznámili. Velmi mě potěšilo, že se mi všechny děti s úsměvem představily, povykládaly mi, odkud jsou a kam chodí do školky. Pak následovala poznávačka zvířátek, jejichž obrázky byly na tabuli, a hovor se čile přesunul k domácím mazlíčkům. To už ztratili počáteční ostych všichni a děti se tak mohly přesunout se svou budoucí paní učitelkou do vedlejší třídy. Tam na ně čekaly další aktivity, během kterých jim ani nepřišlo, že už si vlastně hrají na školu. Rodiče mezitím dostali informace týkající se školní zralosti, průběhu zápisu a měli možnost se zeptat na cokoli, co potřebovali o naší škole vědět. Myslím si, že je z fotek jasně vidět, že si děti Školu nanečisto užily a že k zápisu už půjdou bez obav z cizího prostředí. A to bylo naším cílem. Prvňáčci, už se na vás těšíme!

Zapsala Markéta Pechálová

Škola v přírodě

V pondělí 4. 3. vyrazili dobrovolníci čtvrté a osmé třídy na školu v přírodě do Chaloupek, které se nacházejí u vesnice Kněžice. Všichni byli nejen nadšení, ale také nervózní z toho, co je tam čeká. Nejprve jsme jeli vlakem do Brna a potom nasedli na další vláček, který nás dovezl do Okříšek, odkud nás měla čekat náročná cesta až na Chaloupky. Naštěstí se pan ředitel smiloval a zajistil nám odvoz krosen a batohů autem. Zbavení přebytečných zavazadel jsme podstoupili cestu, která nebyla jen dlouhá, ale také namáhavá a dobrodružná. Když jsme přišli na Chaloupky, jediné, co nás všechny zajímalo, byl oběd. Po něm jsme si všichni vybalili a nachystali se na program. Hráli jsme hru, v rámci níž jsme měli prozkoumat celé Chaloupky a pak najít

předměty, které byly vyfocené a nalepené na dveřích nebo položené na stole. Po programu byla večeře a po večeři se předávaly diplomy těm, kteří si je vysloužili za splnění výjimečných událostí při naší cestě.

Druhý den samozřejmě nemohla chybět rozcvička. Po rozcvičce jsme se učili rozdělávání ohně v přírodě. Sice přešlo, ale nikoho to neodradilo. Zkoušeli jsme také založení plamene křesadlem. Prvně pomocí kapesníčku a potom pomocí březové kůry. Odpoledne jsme stříleli z luku a hráli hry. Ve středu dobrovolníci mohli nakrmit zvířátka a po snídani si zajít do obchůdku. Následně jsme se rozdělili na dvě skupinky. Ta první šla vyrábět korálky a jiné dárečky pro své maminky, ta druhá se šla učit kovat.

Ve čtvrtek kupodivu nebyla rozcvička, ale to nikomu nevadilo. Všichni se totiž chystali na celodenní výlet. Opět jsme se rozdělili na dvě skupinky dle toho, v jaké jsme fyzické kondici. První skupinka šla méně náročnou cestu. Ta druhá, kde jsem byla také já, šla na zříceninu Rokštejn, díky čemuž jsme ušli téměř 20 km. V pátek byl program jen dopoledne, kdy jsme hledali poklad. Rozdělili jsme se do tří týmů, které měly v čele vždy jednoho kapitána. Zde jsme my, holky z osmé třídy, využily toho, že jsme starší, a staly jsme se vedoucími každého týmu. Zbytek členů jsme si vylosovaly, aby hra byla spravedlivá. Byla to záladná soutěž, ale nakonec všechny týmy dokázaly uspět. Po obědě jsme museli opustit Chaloupky a vydat se na dlouhou cestu zpět.

Všichni jsme celý týden nejen přežili, ale i náramně si jej užili. *Marie Holotíková*

Jak na dotace

IROP do školy

Dotace, zaklínané i proklínané slovo. Jsou opravdu měřítkem úspěšnosti manažera, starosty nebo ředitele nebo jsou to jen prapodivnými mechanismy přerozdělované peníze nás všech? Pravdu těžko nalézt. Komu byly některou hodnotící komisí přiřknuty, je na jednu stranu rád, že zúročil hodiny vyčerpávající byrokracie při sestavování žádosti a jejích příloh a současně vidí tu další hromadu papírů, která představuje splnění požadavků poskytovatele dotace. Inu, stále platí, že kdo dává, dává

i podmínky... Kdo dotaci nezískal, bývá zklamán, rozladěn a někdy i rozezlen úměrně množství času a práce, které všemu věnoval. Navíc, kvalitní projekt se nedá jen tak nějak splácet. Kvalita pak i něco stojí, z čehož mají radost různé poradenské a zprostředkovatelské firmy.

I naše škola zkusila připravit a podat kvalitní projekt přes MAS Partnerství Moštěnka. Týkal se modernizace odborné učebny, kabinetu a bezbariérovosti v ZŠ Dřevohostice s celkovým rozpočtem téměř 2 700 000 Kč. S projektem pomohla odborná firma se zkušenostmi v oboru. A co myslíte? Neuspěli jsme...! Není všem dnům konec, ale mrzí nás to. Nežádali jsme z rozmaru na zbytečnosti, žádali jsme o vybavení, které budou využívat postupně všichni žáci školy. A bezbariérovost, to už je dnes snad záležitost bez diskuze. Může pomoci nejen imobilnímu po úraze, postiženému, záchranářům, ale i při stěhování těžkého vybavení a zařízení. Nezbyvá, než projekt uložit do šuplíku a čekat na další příležitost...

Digitální panel

Program rozvoje venkova ČR podpořil náš projekt Moderně se učíme dotací ve výši 80 000 Kč. Díky tomu se posuneme zase o něco dál v moderních technologiích a pářáci se mohou těšit na nový digitální panel, který nahradí tabuli. Ne, nebojte se, nepřestanou psát! Panel bude doplněn dvěma bílými magnetickými křídly, které umožní popis fixou. Nový panel bude dotykový, podobně jako displej mobilu nebo tabletu. MF

Pamětní kříž

V době těsně předvelikonoční jsme při cestě na vrchol kopce Šibence postavili dřevěný pamětní kříž moderní doby, aby nezašlo v zapomnění, že tady bývalo místo poprav oběšením. Stojí na soklu z žulových kostek, čtverhranný špalek z dubového dřeva, tedy trochu netradiční podoby, s doprostřed vyřezaným křížem. Váže se k dějinám městečka. Měl by připomenout pohnuté události vykonávání hrdelního práva v Dřevohosticích a přibližně určuje místo, kde v 18. století stávala šibenice. Tíše bude připomínat popravu dvacetileté Mariny Cagašové z roku 1713, přiškrcení na šibenici a upálení vojáka Jana Veselého z roku 1729 a usmrcení Juliány Jurkové v roce 1731.

Lidský život má tu nejvyšší hodnotu a usmrcením člověka ja-

ko bychom se vysmívali daru zrození. To, o čem rozhoduje dnes soud podle jasných zákonů, to se tehdy řídilo trochu jinými pravidly a dává tušení, že spravedlnost byla tehdy hodně tvrdá, krutá a někdy také slepá. Nechceme vzbudit zájem, jen ať tam tak stojí a dál skrývá něco tajemného... Naše jednání by mělo vyjadřovat i smíření.

Petr Dostál

Informace z úřadu městyse

Poplatek za komunální odpad

Připomínáme občanům, kteří dosud nezaplatili poplatek za komunální odpad, že byl splatný do 30. 4. 2024. Pokud jste to ještě nestihli, poplatek uhradte co nejdříve na účet číslo 187721747/0300, spec. symbol: 1345, var. symbol: číslo popisné domu, případně na pokladně Úřadu městyse Dřevohostice, kde můžete zaplatit kartou.

Sazba poplatku pro poplatníka, t. j. pro fyzickou osobu s trvalým pobytem v obci nebo vlastníci v obci nemovitost (byt, rodinný dům nebo stavbu pro rekreaci, ve které není přihlášená žádná fyzická osoba), je vyhláškou stanovena na

850 Kč/občan/rok 2024.

Poplatek za psa

Ve stejném termínu byl splatný poplatek za psa, roční sazba poplatku **za každého psa je 100 Kč.**

Regulace hluku

Jako každý rok začátkem jara i letos připomínáme, že platí obecně závazná vyhláška městyse Dřevohostice č. 1/2010 o regulaci hluku. Při práci na zahradě a kolem domu dodržujte prosím tuto vyhlášku a dopřejte svým sousedům klid k odpočinku.

Práce s hlučnými stroji a nástroji je touto vyhláškou zakázána

v pracovní dny	od 00.00 do 06.00 a od 20.00 do 24.00 hodin
v sobotu	od 00.00 do 08.00 a od 20.00 do 24.00 hodin
v neděli a o svátcích	od 00.00 do 09.00 a od 12.00 do 24.00 hodin.

Všechny platné obecně závazné vyhlášky městyse Dřevohostice najdete na

www.drevohostice.cz → SAMOSPRÁVA → Vyhlášky, směrnice.

Aktuální a důležité zprávy, zveřejněné na webových stránkách obce www.drevohostice.cz, si můžete nechat posílat na vaši e-mailovou adresu – formulář pro registraci najdete na stránce vpravo dole, kde je kolonka přihlášení k odběru zpráv. Klikněte na **Chci se zaregistrovat... a dále postupujte podle pokynů.**

AK

Starosta děkuje

- panu Martinu Tallovi, který obložil schody ve školce
- všem občanům, kteří uklízí a zvelebují veřejné prostranství před svými domy
- družstvu hasičů v sestavě Patrik Mrtvý, Jiří Dočkal, Miroslav Obšnajdr, Dominik Sehnálek, David Gajdošík a Patrik Josiek za úspěšnou reprezentaci obce na letošní Radslavské přilbě

Pan Vladimír Všetička stoletý

Troufnu si předpokládat, že na rozdíl od té naší se málokterá jiná škola může pochlubit stoletým panem emeritním ředitelem. V pátek 12. dubna 2024 se s dortem a pugétem květin a laskomin vypravili zástupci městyse a školy poblahopřát ke stým narozeninám muži, který se stal dřevohostickou legendou. Ještě před nedávnem jsme ho téměř každý den potkávali na vycházkách, kterých se nevzdal za jakéhokoli počasí. Všichni jsme vždy obdivovali jeho vitalitu a aktivitu, s jakou se vydával na cesty po vlasti a světě i vycházky do okolí. Snad ona fyzická vytrvalost způsobila, že pana Vladimíra Všetičku zastihli gratulanti také ve výborné psychické kondici. Stále nás udivoval svými znalostmi, a jak bylo vždy jeho zvykem, sem tam nás přezkoušel z historie a zeměpisu a nabídl i hrst svých mnemotechnických pomůcek, kterými celý život ulehčoval žákům zapamatování učiva.

Pan Vladimír Všetička vyučoval v dřevohostické škole od pololetí školního roku 1951/1952. Přišel ze Starého Hrozenkova, aby zastoupil paní učitelku Evu Kvapilovou, provdanou do Luhačovic. Od roku 1962/1963 převzal po panu Richardu Valovi místo ředitele tehdy Základní devítileté školy, jímž byl až do roku 1984/1985. Škole ovšem zůstal věrný. I později vypomáhal s výukou a o dění ve škole se zajímá i dnes. Tu svěžest, elán a zdraví mu ze srdce přejeme i do další stovky. NK

Poblahopřát jubilantovi přišli: zleva Ing. Stanislav Čížek, místostarosta městyse, Mgr. Marek Foukal, ředitel ZŠ Dřevohostice, PaedDr. Nataša Kučerová, bývalá ředitelka ZŠ Dřevohostice, Petr Dostál, starosta městyse

Významné životní jubileum

si v měsících květnu, červnu a červenci 2024 připomenou tito naši spoluobčané:

92 let

Božena Bahounková

89 let

Bohumila Vaculíková

86 let

Josef Kučerka

85 let

Drahomíra Březinová

Jarmila Kuželová

Danuše Štěpánová

Anna Salvetová

84 let

Jaromír Březina

Bohumil Kvasnica

83 let

Věra Antlová

Eva Kojecká

82 let

Vratislav Jančík

František Ondruška

Ludmila Pospíšilová

Věra Muchová

81 let

Marie Jelínková

Jana Kvasnicová

Jan Jarošek

Anežka Ticháčková

80 let

Eva Gardavská

Jaromír Perutka

Pavla Karásková

Ladislav Foukal

Karel Študent

75 let

Vladimír Lapáček

František Srovnalík

Miroslava Švecová

70 let

Ladislava Ročáková

Milan Sedlář

Jana Kropáčová

Antonín Školoud

65 let

Hana Kotasová

Marie Habčáková

Anna Vašinová

Ladislav Koutný

Helena Kojecká

Stanislava Mikšánková

Jaroslav Polášek

60 let

Vladimír Koláček

Svatava Sincini Dorazilová

Vlastimil Bouzek

Eva Dostálová

Zdeněk Pokorný

Magda Hanáková

Milada Chytilová

Všem jubilantům blahopřejeme.

Narozené děti

Eliška Škarková 🐣 Ervín Moráček 🐣 Tomáš Slováček

Vážení rodiče, vítáme Vaše dětátko a přejeme mu i Vám mnoho zdraví a radostných chvil.

Z našich řad odešli

Karel Panoch 🐣 Petr Kopečný 🐣 Jiří Vašina

Josef Hrdina 🐣 Drahomír Ryšánek 🐣 Jan Doležel

Marie Daňková 🐣 Ljuboslav Král 🐣 Věra Přidalová

Vážení pozůstalí, přijměte upřímnou soustrast nad ztrátou blízkého člověka.

DĚTSKÝ DEN V DŘEVOHOSTICÍCH 25.5.2024 od 14:00

Program:

nafukovací atrakce pro děti,
spousta soutěží a zábavy
pro děti

19:00 KÁCENÍ MÁJE

Od 20:00 DISKO

Vstupné: 100 Kč, děti zdarma, všechny atrakce zdarma

Večerní prohlídka zámku

